

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 238

гр. Стара Загора, 12.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно частно гражданско
дело № 20265500500048 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 1 ГПК.

Подадена е частна жалба от Д. Н. Н. против определение № 3633/15.12.2025 г. по ч. гр. д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора, с което е оставена без разглеждане, като недопустима, подадената от жалбоподателката молба от 13.11.2025 г., поправена с молба от 10.12.2025 г., за допълване на извършения с протоколно определение от 26.10.2022 г., постановено по същото дело, опис на наследството, останало от наследодателката й А.Д.Й., б.ж. на гр. С.З., починала на *** г., със сумата от 107630 лева, представляваща изплатено от Община С.З. обезщетение за отчуждаване на поземлен имот с идентификатор № 68850.501.1354 и поземлен имот с идентификатор № 68850.501.283 по плана на гр. С.З., съобразно притежаваната от А.Д.Й. 1/3 ид.ч. от същите имоти, съгласно влязла в сила заповед № 10-00-2708/09.09.2025 г. на кмета на Община С.З..

В подадената от Д. Н. Н. частна жалба се твърди, че първоинстанционното определение е неправилно и незаконосъобразно. Изложени са съображения, че жалбоподателката е узнала за процесното имущество на наследодателката едва след подаване на заявлението за приемане на наследството по опис и след извършването на самия опис в производството по ч.гр.д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора. Твърди се, че незнанието на молителката е било добросъвестно, като това обстоятелство не е било съобразено от районния съд. Същият не се е съобразил с целта на закона и с характера на охранителното производство, като безспорно такова, като по този начин е препятствал законово регламентираната възможност на заявителката да приеме по опис цялото наследствено имущество, останало от сестра й и нейна наследодателка – А.Д.Й.. Посочва се, че първоинстанционният съд не е съобразил, че жалбоподателката не е поискала допълване на вписаното й вече изявление за

приемане на наследството по опис в особената книга на съда, а е направила искане за допълване на вече съставения по чл. 557 ГПК опис на наследствено имущество с посоченото от нея новоузнато имущество, за което допълване не са налице законови пречки. Предвид изложеното, жалбоподателката моли първоинстанционното определение да бъде отменено и делото да бъде върнато на районния съд за произнасяне по подадената от нея молба за допълване на извършения опис на наследство.

Въззивният съд намира от фактическа и правна страна следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване, и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, като е заплатена дължимата за разглеждането ѝ държавна такса. Следователно жалбата е процесуално допустима и редовна.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Производството по гр. д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора е образувано по молба от 23.05.2022 г. на Д. Н. Н., съдържаща изявление по чл. 61 ЗН за приемане по опис на наследството, оставеното ѝ от нейната сестра - А.Д.Й., починала на *** г. С молбата е направено и изрично искане за съставяне на опис на наследственото имущество.

С протоколно определение от 26.10.2022 г. по ч.гр.д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора е извършен опис на наследственото имущество, останало от наследодателката А.Д.Й. и е постановено вписването в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН на заявлението на Д. Н. Н. за приемане на наследството по опис, като съдът е прекратил производството по делото.

Впоследствие жалбоподателката е подала молба от 13.11.2025 г., поправена с молба от 10.12.2025 г., за допълване на съставения опис на наследството, останало от наследодателката ѝ А.Й., б.ж. на гр. С.З., починала на *** г., със сумата от 107630 лева, представляваща изплатено от Община С.З. обезщетение за отчуждаване на недвижими имоти, собственост на наследодателката. В молбата се твърди, че посоченото имущество не е било известно на Д. Н. към 26.10.2022 г., на която дата е бил извършен описът на наследството. В тази връзка се сочи, че на 15.09.2025 г. молителката е била уведомена чрез имейл, изпратен от М.Д. – главен експерт в отдел „Регистрация на общинска собственост“ в Община С.З., за обстоятелството, че покойната ѝ сестра А.Й. е притежавала /в съсобственост с други лица/ още по 1/3 ид.ч. от два недвижими имота в гр. С.З., които били предвидени за отчуждаване съгласно заповед № 10-00-2708/09.09.2025 г. на кмета на Община С.З. /влязла в сила/. В молбата се посочва, че съгласно заповедта, наследодателката А.Й. е следвало да получи обезщетение в размер на 107630 лева, която сума впоследствие била изплатена по банковата сметка на Д. Н..

За да постанови обжалваното определение, с което молбата е оставена без разглеждане, първоинстанционният съд е приел, че съгласно чл. 63 ЗН описът, по който се приема наследството от заявителите приемането му по такъв начин наследници, се извършва по реда на ГПК, а разпоредбата на чл. 557 ГПК не предвижда възможност за последващо допълване на вече извършен опис, по който е прието наследството, и с други наследствени

имоти/вземания, които не са били включени в него. Следователно, последващото допълване на вече извършен опис, по който заявлението на наследника за приемането на наследството е било вписано в особената книга на съда по чл. 49, ал. 1 ЗН, се явява недопустимо. Съдът е посочил още, че по арг. от чл. 540 ГПК в настоящото охранително производство не могат да се прилагат правилата на исковото по чл. 207-266 ГПК, респективно и на чл. 250 ГПК за допълване на решението. Ето защо подадената от заявителката молба от 13.11.2025 г., поправена с молба от 10.12.2025 г., за допълване на опис на наследство, извършен с протоколното определение на съда от 26.10.2022 г., с друго наследствено имущество, се явява недопустима.

Настоящият съдебен състав счита, че определението е неправилно.

Според тълкувателните разрешения, дадени в т. 3 и 4 от Тълкувателно решение № 3 от 19.12.2013 г. по тълк. дело № 3/2013 г. на ВКС, ОСГК съставянето на опис на наследственото имущество има за последица отграничаване на имуществото, което наследодателят е притежавал към момента на своята смърт от имуществото на призованите към наследяване лица, а приемането на наследството по опис, което има различно по своето естество и правни последици правно действие, има за цел да ограничи отговорността на приелия наследството по опис за задълженията на наследодателя, включително и задълженията по завет, само до стойността, която се покрива от наследственото имущество. Изложеното изисква да бъде правено разграничение между съставянето на опис на наследственото имущество и приемането на наследството по опис, заявлението за което, за да породи действие, следва да бъде вписано в особената книга на съда по реда на чл. 49, ал. 1 ЗН /така - определение № 3809/25.07.2025 г. по ч. гр. д. № 7/2025 г. на ВКС, II г.о./.

В случая в подадената от Д. Н. Н. молба от 13.11.2025 г. не е направено искане за допълване на изявлението на последната за приемане на наследството по опис, а искане за допълване на вече съставения по реда на чл. 557 ГПК опис на наследственото имущество с новоузната такова. Определението на първоинстанционния съд от 26.10.2022 г., с което е извършен опис на наследственото имущество, в качеството му на охранителен акт, не се ползва със сила на пресъдено нещо относно обема това имущество, а има доказателствена сила само относно вида, количеството и стойността на описаните имоти и вещи. Липсата на сила на пресъдено нещо по отношение на охранителния акт обуславя същия ред за изменението му, както и за постановяването му - при изменение на обстоятелствата следва да бъде подадена нарочна молба от заинтересованото лице /в този смисъл – определение № 128/14.03.2019 г. по т.д. № 207/2019 г. на ВКС, I т.о./. Предвид предназначението и правните последици на съставения с определението от 26.10.2022 г. опис на наследствено имущество и доколкото в ГПК и ЗН не е предвидена изрична забрана, настоящият съдебен състав счита, че в случая е допустимо да се иска неговото допълване, с оглед твърдените в молбата нови обстоятелства - че след постановяване на определението от 26.10.2022 г., на основание влязла в сила заповед № 10-00-2708/09.09.2025 г. на кмета на Община С.З. по сметка на заявителката била изплатена сумата от 107630 лева – обезщетение за отчуждаването на притежаваната от наследодателката А.Й. 1/3 ид.ч. от два поземлени имота, находящи се в гр. С.З..

Предвид изложеното, частната жалба се явява основателна. Обжалваното определение е неправилно, поради което същото следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Доколкото молба вх. № 34105/13.11.2025 г. е подадена след влизане в сила на протоколно определение от 26.10.2022 г., с което производството по ч.гр.д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора е прекратено, същата следва да бъде отделена от ч.гр.д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора и следва да бъде разгледана след образуване на ново дело по описа на районния съд.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 3633/15.12.2025 г. по ч. гр. д. № 2004/2022 г. на Районен съд – Стара Загора.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно указанията, изложени в мотивите на настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____